

Evangeliumi hírnök

Suspe menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Megnyugvás

A kedvére élnek keserű a halál,
De én várom nyugodtan, ha jó ké-
szen talál.

Jól tudom, fenn a mennyben,
Lesz dicsőbb életem,
És így hát még a halál is nyereségem
nekem.

Jézus hiv, hogy Őt imádjad,
Megragad, hogy el ne ess,
Mert kísért öntelt világod,
Jöjj, engem jobban szeress.

Ha nehéz az élet terhe,
Roskadozva hordom azt,
Bus orcám hozzá emelve,
Jézusban lelek vigaszt.

Uram, hozzám légy kegyelmes,
Tedd tiéd szívetem,
Hadd lehessen engedelmes,
Néked élő gyermeked.

Irta: Lazay Jánosné

Mit tegyünk a béke érdekében?

MIALATT ágyuk dörögnek, a vil-
lág béke után áhitozik. Mialatt Kó-
reában vészterhes katonai akciók
folynak, államférfiak és diplomaták
szócsatákat vívnak, a háboru okozó-
it leleplezik és a megegyezés alapjait
körvonalazzák.

A békés polgár azt hihetné, hogy
ezekben az elvont és szövevényes ü-
gyekben mit sem tehet; pedig éppen
ellenkezően: reá vár a legfontosabb
szerep. A nagy pernek ő a közönsé-
ge, a történelem egyik legsúlyosabb
jogi vitájában, társaival együtt, ő a
tagja az esküdtszéknek. A békés
polgár kötelessége, hogy ismerje a
vita anyagát és tehetségéhez képest,
terjessze az igazságot.

**NOVEMBER 25-IKE
"IRODALMI NAP!"**

A NYOMTATOTT BETŰ HATALMA

LEHETETLEN feladat volna, ha
valaki azt akarná megtudni, hogy
vajjon a történelem folyamán hány
ember gondolkodását — nemesítette
meg, hány könnyáztatta orcát deri-
tett fel, hány magábaroskadt életet
állított talpra és segített a boldogu-
lás útjára a jó és nemes írásművek
olvasása. De az kétségtelen, hogy a
sokfajta irodalmi termék között a
vallásos iratok fejtették ki a legna-
gyobb ilyenirányu hatást.

Egy-egy vallásos traktátus, sőt
néha még a Bibliának egyetlen mon-
data is elegendő volt arra, — hogy
zsákuccába került életek örök meg-
oldáshoz jussanak. Ostobákból böl-
csek, gyávákból bátrak, gyengékből
mások terhére hordozó győzelmes
hősök lettek, a nyomtatott betű ha-
talma által.

Sir Bartle Frere indiai utazása a-
latt egy kicsiny falura talált. Megle-
pődve látta, hogy a bálványtemplo-
mok és pogány áldozati helyek üre-
sek, a lakosság pedig keresztyén é-
letet él. Hamarosan megtudta, hogy
néhány évvel ezelőtt, a benszülöttek
egyike, a távoli nagyvárosban, ko-
pott kabátot kapott ajándékba. A ka-
bát zsebében egy evangélium és né-
hány vallásos traktátus rejtőzött. E-
zeknek olvasása hozta a meglepő
változást az indus faluba.

Szent Ágoston is, és Luther Már-
ton is, életük békességét a Biblia
egy-egy mondatának következtében
nyerték el és így lettek milliós tö-
megeknek áldásává. Csak kevesen
tudják, hogy mind Bunyan János, a
"Zarándok útja" szerzője, — mind

a Wesley testvérek, — a Methodista
Egyház alapítói, — Luther egyik
traktátusa nyomán jutottak élőhit-
re és így ugyancsak milliók Istenhez
fordulásának lettek forrásává.

Egy, St. Quentin ostrománál meg-
sebesült fiatal francia, betegágyán
egy traktátust vett észre. A rövid i-
rat olvasása, olyan mély hatással
volt rá, hogy megtért. Szobrát, — ke-
zében Bibliával ábrázolva, — láthat-
juk ma a párisi Consistory templom
előtt. Nem más ő, mint Coligny ad-
mirális, a francia reformáció vezé-
re. A traktátus azonban tovább vé-
gezte áldott munkáját, mert Coligny
ápolónője is elolvasta és annak igaz-
ságától meggyőzve, — továbbította
azt Lady Abes-hez, aki — talán kü-
lönösnek hangzik, de szintén meg-
tért általa.

Ezután az előkelő hölgy Franciaor-
szágból Palasztinába menekült, ahol
egy holland fiatalemberrel találko-
zott és annak a felesége lett. Ez a
fiatalember Orániai Vilmos volt, a
későbbi holland szabadsághős, aki-
nek áldásos hatása az egész európai
kontinensre kihatott.

Igen! Szilárd meggyőződésünk,
hogy az élő hitből fakadó vallásos
irodalom az emberiség legnagyobb
jótevője. Nem is annyira azért, mint-
ha a holt betű önmagában tehetne
bármilyen jót, hanem azért, mert az i-
lyesfajta irodalom mögött, — az em-
berrel törődő, hatalmas, szent és
igaz Isten van ott.

Az említett adatok történelmi ese-
mények, melyeket Metzger Frigyes,
a Canadai "Élő Hit" című lapjának

1950 decemberi számából vettem a testvériség buzdítására,— lapjaink pártfogása érdekében. Amint látjuk, lapjaink fenntartása és terjesztésével kapcsolatos munkánk sem hiábavaló az Urban.

Ki tudná kiszámítani és összeírni azt a sok lelki áldást, amit az Evangéliumi Hirnök és Bibliamagyarázó, többévtizedes megjelenésével széjjel hordott az egész világon lévő testvéreinknek és barátainknak. Többen nyilatkoztak már így: "Testvér, mikor megérkezik ez az áldott lap, nem tudom a kezemből letenni, míg minden sorát el nem olvastam. Minden számot, nem is egyszer, de többször átolvasok. Alig várom a mi kedves Lapunk megérkezését..."

Most, az ezévi IRODALMI NAPON bizonyítsuk be azt, hogy ezután is akarjuk Krisztust és Evangéliumát hirdetni lapjainkon keresztül embertársainknak.

P. G.

GYÜLEKEZETEINK FIGYELMÉBE!

A NOVEMBER 1-i számban sajnálatos tévedés történt az "Irodalmi Nap" dátumát illetőleg. Most ne azt kérdezzük, hogy történt a két féle dátum kinevezése, hanem azt, hogy miképpen lehetne az Irodalmi Napot sikeressé tenni. A lap kiadása körül nagy nehézségek merültek fel és ha az Ur valami csodálatos módon közbe nem lép és ha a testvériség a lap anyagi támogatására nem siet, úgy valóban megoldhatatlan akadályokkal kell szembe néznünk.

A kassza üres és a pénztárnok nem fizetheti ki a felmerült számlákat. Ha valahol megtartották november 11-én az Irodalmi Napot, úgy haladéktalanul küldjék be a bejött összegeket az Irodalmi ügykezelőhöz, Rev. John Petrusan, 357 Alpine Street., Perth Amboy, N. J. címre. Ahol pedig még nem tartották meg, rendezzék meg az Irodalmi Napot november 25-én és a bejött összegeket továbbítsák a fenti címre. Testvéri üdvözléssel,

A SZERKESZTŐK

FIGYELMEZTETÉS!

HALA ISTENNEK, Karácsony ünnepe ismét gyorsan közeledik felénk. Ez az isteni szeretetnek azon szent ünnepe, amelyen az emberek egymással szemben, kedvesek szoktak lenni. Utánozni akarják általában a jóságos Istent, Ki szeretetből a legnagyobb, legdrágább ajándékát, egyetlen egyszülött Fiát adta ennek a világnak.

Ha az évnek többi szakaszában nem is, de legalább ekkor megszoktunk emlékezni Próféta fiainkról, akik különböző iskolákban,— az Ur szent munkájára készülnek,— egy kis pénzbeli ajándékkal a Szövetségünkön keresztül. Milyen szép lenne, ha ebben az évben minden gyülekezet, sőt még egyesek is, szerepelnének az adakozók listáján.

Nagy isteni csodának kell tekintelnünk azt, hogy ebben az abnormális, zürzavaros világban, ifjaink közül egyesek meghallják az Urnak hívó szavát és keresik az alkalmat a lelki munkára való előkészületre. Ez nem kis dolog ma, mikor némely ifjak — \$400-500 vagy több dollárt is keresnek havonta. Ezek pedig, ehelyett — \$1,000-t vagy többet fizetnek ki évenként kiképzésükre.

Szemináriumi tanulóink névszerint a következők:

Fülöp Róbert, Chicago; Miss Elsie Taylor, Cleveland; Erdei László, Sao Paulo, Délamerika; Joseph Bán Jr., Rochester, Miss Ruth Bán Newton; Rose Boda, Chicago; Michael Biró, New Brunswick; Cható Ernő, Philadelphia és 5 kanadai ifju Nyugat Canadában nyernek kiképzést.

Ha az említettek mellett még van valaki, akiről nem tudunk, szíveskedjenek velem, az alábbi címen tudatni. Azt is, ha esetleg az említettek közül valamelyik félbe szakította volna tanulmányát vagy megváltoztatta volna célját.

A tanulók számára szánt szíves adományokat lehetőleg idejében szíveskedjenek beküldeni az alábbi jelzett címre, Szövetségünk pénztárába, hogy karácsonyi ajándék fejében, szét tudjam a tanulók közt osztani. Cim ez:

REV. GABRIEL PETRE,— 3508

A BESZÉD

Irja NÉMETH László

AZ EMBER egész élete egy hosszú beszéd. És éppen emiatt, könnyű az emberi jellemre következtetni, miután már hallottuk őket. A beszéd az, amire legjobban kellene vigyázni és pont ezt mulasztjuk el.

Honnan jönnek a beszédek? Máté 15-19 mondja: "a szívből származnak a gonosz gondolatok... hamis tanubizonyságok, káromlások," — persze, ezek mind a beszédben lesznek nyilvánvalókká.

Ugyancsak említi a 12:36-ban: — "minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján."

A beszédnek roppant ereje van, mert a Zsoltár 139:4, így említi: "mikor még nyelvemen nincs a szó, immár egészen érted azt, Uram." Ugy vélem, akár jó, akár rossz beszédéről van szó, jó lesz előre, de igen előre meggondolni, mert az Ur mindenképpen megérti azt!

Gyönyörűek s tanulságosak a Példabeszédek kitételei, a beszédekben rejlő tartalmakat illetőleg. "A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek." (Péld. 10:19.) A 17:7-ben a lehető legalapvetőbb igazság szüremlik ki. "Nem illik a bolondnak az ékes beszéd, még kevésbbé a tisztességesnek a hazug beszéd."

Ésaiás 58:13 így hagyta meg a beszélő utókornak: "hamis beszédet sem szólván, akkor gyönyörűséged lesz az Urban."

Példabeszédek között találtam ezt s nem mulaszthatom el, hogy meg ne emlékezzem róla: "Mint az arany alma az ezüst tányéron, olyan a helyén mondott ige," — de ezt én beszédnek nyilvánítom. Viszont a 20:15-ben ezt olvashatjuk: "drága szer a tudománnyal teljes ajak." Tehát nem illő a tudományosakat lekicsinyelni. És végül bárki fali feliratnak használhatja, amit Pál irt I. Kor. 4:20-ban, hogy "nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben."

Amen.

A TOLL HATALMASABB fegyver mint a kard! — Támogatod-e az Irodalmat?

CHATHAM AVE., CLEVELAND 13., OHIO.

ADJUNK HÁLÁT AZ ISTENNEK

Irta: BALLA György

REGEN volt már az, amikor egy jámbor és kegyes istenfélő ember megállapította: "Jó dolog az Urat tisztelni." Egy későbbi időből jön hozzánk Pál apostol buzdítása: "Mindenekben hálákat adjatok. "(I. Thes. 5:18). Az első megállapítás sokatmondó tapasztalat és a másodikkedves kötelesség.

Plátó, a nagy görög filozófus Kr. e. mintegy 400 esztendővel három dologért volt hálás az istennek: 1. Amiért őt embernek teremtette és nem baromnak; 2. Amiért ő görögnek született és nem barbárnak, és végül: 3. Amiért őt filozófusnak teremtette és nem asszonynak. Bármit gondolunk is az ilyen filozófiáról, el kell ismerjünk azt, hogy szép volt ettől a bölcsésztől az, hogy valamért ő is hálás tudott lenni.

Az embereket e tekintetben két csoportra oszthatjuk. Az egyik csoport a hálások csoportja és a másik a háladatlanok csoportja. Aki hálás tud lenni, az nem aggódik, de aki hálátlan, az már természeténél fogva aggódó. Pál azt ajánlotta a Filippibelieknek: "Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. (Fil. 4:4). Örüljete az Urban, ismét mondom, örüljete . . . Adjanak hálát az Urnak az Ő kegyelméért és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért . . . Áldom az Urat minden időben s az Ő dicsérete mindenkor az én számban vagyon." Igen, a hívőknek minden nap Hálaadás Napja van és kell, hogy legyen.

Az átlag ember e sorok olvasása alatt így gondolkozik: "Hogy dicsérem az Urat, amikor bajban vagyok? Amikor betegség, próba, kísértés, szenvedés, nyomor, gond, sok küzdelem az osztályrészem? Hogy lehet valaki hálás ilyen körülmények között?" A válasz a 107ik zsoltár 22. versében van.

"Áldozzanak hálaadásnak áldozataival és hirdessék az Ő cselekedeteit örvendezéssel." Mi az áldozat? Az, amit Istennek felajánlunk. És

a hálaadásnak az áldozata az, hogy áldjuk az Urat, amikor minden szép simán megy, amikor jól van dolgunk, az nem teljes áldozat.

Jónás próféta esete megvilágítja ezt a problémát. Jónás kilátása meglehetősen sötét volt. Emberi szempontból itélve a dolgot, neki már vége volt. De Jónás levette szeméit a kilátástalan körülményekről és elkezdett imádkozni. Figyeljétek meg vallástételét: "Nyomoruságomban az Urhoz kiálték és az Ur meghallgatta engem." "Az Uré a szabadság! . . . én hálaadó szóval áldozom Néked." Jónás tapasztalta, hogy bizonyos körülményekből egyedül Isten szabadíthat meg és így Hozzá kiáltott, de még a cethal gyomrában is az Isten iránti hálával volt eltelve.

Egy érdekes győzelem története van megörökítve a Krón. II-ik K. 20:19-22-ben, hol az Ur dicsérete az énekesek éneke csodát művelt. "Amint elkezdtek az éneklést, a dicséretet, az Ur . . . közbelépett." Ennek következtében Jósafát három napon át az ellenségtől elvett prédát osztogatta. Tehát a hálaadás, az Isten dicsérete időszerű dolog még a próbákban is, mert az Ur az ilyen körülményekben is az övéi mellett van és kész rajtuk segíteni, ha azok kérik Tőle a segítséget.

Pál apostol tapasztalatai is ilyenek voltak. És ezért ajánlja, hogy "Mindenekben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata ti hozzátok." Egy alkalommal Silással együtt börtönben volt Filippiben. Kezüik, lábuk kalodába volt verve, mert prédikálni mertek Krisztusról. Másnap ki akarták őket végezni, így erős őrizet alatt voltak. De halljuk-e Pált és Silást panaszkodni, zugolódni? Nem!

De azt halljuk, hogy éjfélkor elkezdtek énekelni, imádkozni. Éjfélkor, amikor a legsötétebb az éj, amikor mások boszorkányoktól, elmulandó látásoktól féltek, ezek énekeltek. Valószínű, hogy nem ment az könnyen, de azért hálaadással áldoztak és Isten meghallgatta őket. A tömlőc fundamentumai megrendültek, az ajtók megnyíltak, a bilincsek megoldódtak és a foglyok szabadok voltak. Földrengés alakja-

ban jött a szabadulás, de Pálnak még azon éjjel alkalom adatott a Krisztus evangéliumának prédikálására s egy egész család elfogadta Jézusban az üdvöt.

A hajótörés alkalmával 14 napon át sem napot, sem csillagot nem láthattak a viharban. Étlen, szomjan voltak és egy falat kenyér nem volt a szájukban. A vitézek a foglyokat le akarták mészárolni, a kormányos is feladta a reményt, de mit tesz az apostol Pál? Kenyeret vesz kezébe, hálákat ad és jó példát mutatva hálaadással eszik, másokat is arra buzdít, míg azok is megbátorodnak és erőt nyernek az uszásra és amikor a hajó tényleg darabokra tört, a roncsokon, a hullámok tetején mindenki partra ért és 276-an áldhatták az Istent a csodálatos szabadulását.

Igen, testvérek: "Jó dolog az Urat tisztelni!" Ebben az évben is a Hálaadás Napján vonuljunk félre ennek a világnak a gyötrelmeitől. Felledjük a tülekedést, a harcot, a könynyet, a terhet, a csalódást, a veszteséget. Jöjjünk fel a hálaadás megdicsőülésének hegyére és gondoljunk Isten jóságára. Örvendjünk annak, hogy Isten kegyelmi ajándékainak se szeri, se száma. Nézzük meg az áldásokat egyenkint és lássuk meg, hogy az Ur kezéből mennyi jó ért bennünket.

Sok dolog van, amiért kell, hogy hálások legyünk. De főképpen legyünk hálások az Ur Jézusért és az általa hozott kegyelemért és üdvösségért. Örüljünk az idéztetés örömeinek. Amint Jézus mondá, "Ne azon örüljete, hogy az ördögök is engednek nektek, hanem azon, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben."

És ha nevünk ott be van írva, akkor mellékes az, hogy a nevünk belé kerül-e az ujságba, gránitba vagy márványkőbe. Ha felhős is néha az égbolt, vagy ha eljön is az idő, amikor meghomályosodnak az ablakon kinézők, ha elcsendesül a malom és szakadozik az ezüst kötél, legyünk hálások, hogy Jézus Krisztus éretünk földre jött, szenvedett, meghalt és feltámadott, hogy érettünk Közbenjáró és Szószóló legyen az Atyának jobbán.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Felelős szerkesztő—Editor in Chief
Rev. BALLA György
225 E. 80 St. — New York 28., N. Y.

Társzerkesztő — Assistant Editor:
Rev. PETRE Gábor
3508 Chatham Ave., Cleveland 13., O.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$2.50 per year

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldedő:
REV. JOHN A. PETRUSAN
357 Alpine St. — Perth Amboy, N. J

A SZERKESZTŐ ROVATA

ALTALÁNOS IRODALMINAP.— Bizo-
nyos félreértések miatt Lapunk nov. 1-
ki számában e nap propagálása két dátum-
mal jelent meg. Az egyik november 11-et
jelölte meg, míg a másik november 24-et
nevezte meg arra, hogy irodalmunk szent
ügyét diadalra vigyük. Nem is annyira az
idő vagy a nap fontos, hanem sokkal in-
kább irodalmunkért való általános meg-
mozdulás, hogy képesek legyünk megtar-
tani azt, amink van. Amint a régi magyar
közmondás mondja: **"Most vagy soha!"** Ha
most nem leszünk képesek lapjainkat meg-
tartani, később még úgy sem leszünk ké-
pesek a halálból feltámasztani, mint a
néhai VEDD ÉS OLVASD-ot.

Amely gyülekezetnek nem felelt meg
november 11-ike, — **az tartson egy komoly
irodalmi napot november 25-én, a hálaa-
dási szellemben.** Amely gyülekezetnek pe-
dig, egyik dátum sem alkalmas, valami-
lyen okok miatt, az szabadon választhat
egy másik vasárnapot irodalmi napnak! De
minden gyülekezet és misszió tegye magá-
éva irodalmunk problémáit.

Ez még az egyetlen alkalom felszólalni
lapjaink megmentése érdekében. Ami e-
zenkívül hátra van, ez: Lépünk mindany-
nyian a cselekvésnek harcmézejére és te-
gyük meg a legjobbat, hogy az Ur majd ne
tegyen érte felelőssé.

Emeljünk rendkívüli, nehezebb perse-
lyeket a tiszteletek és vasárnapi iskola al-

kalmával. Adjunk alkalmat e mellett test-
véreinknek ajándékokkal való hozzájáru-
lásra. Az adományozók neveit, a többi be-
vétellel küldjük el az irodalmi pénztárhoz,
hogy ő majd **lapjaink megmentőinek**
neveit leközhesse. **Hadd tudja meg min-
denki, kik voltak ez évben lapjaink meg-
mentői és kik hordják igazán szívükön iro-
dalmunk ügyét.**

Ha a testvériség most nem kooperál ve-
lünk, a szerkesztők, prédikátorok, az iro-
dalmi bizottság, egészen biztosan nem
lesz képes megmenteni. Nem kérek sokat:
**Ha minden baptista hívó csak 50 centes
ajándékkal járulna hozzá, (de tudom, lesz-
nek öt és tíz dolláros adakozók is!) ezen
kritikus irodalmi problémánk megoldást
nyerne.** Az énekíróval hadd mondjam ezt:

Tette fel, szent az ügy,
Csak hiven, mindenütt,
Oly dicső lesz a győzelem és bér;
Munkára hát, míg jó az Ur!

Szövetségünk életében, ez idő szerint,
nincs egy másik hely, hol adományunk az
Ur előtt nagyobb értéket képviselne, mint
itt. **Aki a szükségben ad, az kétszer ad!**

LEZAJLOTT A VÁLASZTÁS. — Az a-
merikai városokban országszerte, óriási
pártharcoknak vetett véget a november 6-
án lezajlott választás. Mostmár különbö-
ző hivatalok tisztviselőinek jelöltjei tisz-
tában vannak azzal, hogy a polgárság mi-
lyen mértékben helyezett bizalmat szemé-
lyiségükben és mennyire hitt a szavának.

A következő nagy kérdés ez: Vajjon a
megválasztott politikai tisztviselők a nép
szolgálatára törekedtek-e, kötelességük
tudatában vagy csak a jobban fizetett po-
zíciókat akarták elhyni. Az önző pénz-
emberek, haszonlesők, nem lehetnek a nép
igazi vezérei. Ezek igen könnyen megbot-
lanak, megszedülnek és hamar elveszítik
a józan gondolkodásukat. Könnyen hozzá-
nyulnak olyan értékekhez, amely nem az
övék. Az ilyeneket lehet lépten-nyomon,
olcsón megvesztegetni és sok esetben szé-
gyenére válnak az emberi társadalomnak.

Nem tudom, a megválasztottak közül
hányan vannak tudatában ennek, noha a
nép választotta, mégis benne van megvá-
lasztásukban az Isten akarata is. Az írás
ezt adja tudunkra: "Mert nincsen hatal-
masság, hanem Istentől és amely hatal-
masságok vannak, Istentől rendeltettek.
(Róma 13:1.) A Mindenható a politikai
életben szintén embereket használ fel a
dolgok intézésére s azon embereknek a
megválasztására. Így aztán igen természe-
tes, hogy a hivatalnokoknak nem csupán a
polgársággal szemben, hanem sokkal in-
kább az Istennel szemben is felelősséggel
tartoznak.

Philadelphia, Pa., több, mint két millió
lakosú városban, a republikánus párt Dr.
Daniel A. Poling prédikátor tv.-ben látta
megtalálni azt az egyént, ki képes lenne
kiemelni a pártot abból a bizalmatlanság-

ból, mely a nép részéről a korrupciók mi-
att, az utóbbi években érte. Dr. Poling
csatát vesztett. Ellenfelét, egy szocialista
üggyvédet, Joseph S. Clark Jr.-t választot-
ták meg nem sok szavazattöbbséggel. Ré-
szünkről, már Dr. Poling jelölése is, egy
ilyen tekintélyes nagy városban, nagy meg-
tiszteltetés. Ha megnyerte volna a választá-
st, biztosan egy őszinte, igazságos, Isten
és ember előtt kötelességét teljesítő pol-
gármestert nyert volna a város benne.

Pál apostolnak ezen utasítása, ma né-
künk szól: "Intelek azért mindenek előtt,
hogy tartassanak könyörgések, esedezé-
sek, hálaadások minden emberekért, kirá-
lyokért és minden méltóságban levőkért
hogy csendes és nyugalmas életet éljünk,
teljes istenfélelemmel és tisztességgel.
Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó
Istenünk előtt. (I. Tim. 2:1-3.)

VIGYÁZZ A NYELVEDRE. — "Aki
beszédben meg nem esik, az ilyen töké-
letes ember, ugymint ki az egész testet is
zabolán tarthatja." Jak. 3:2-ben mondja
Jakab apostol az Isten Szent Lelke által.
Azonban miegyre jobban meggyőződünk
az évek előhaladásával, hogy olyan töké-
letes ember, ki folytonosan nyelvét fé-
ken bírja tartani, nem mond soha olyant,
amit később meg ne bánna, a világra i-
lyen csak egy született, az Isten-Ember,
JÉZUS KRISZTUS.

Noha tudatában vagyunk gyarlóságai-
nkunk, de azokat gyáván nem használ-
hatjuk bűneink letakarítására. Harcolnunk
kell az elemek ellen önmagunkban és ön-
magunkon kívül. Csak az arathat győzel-
met aki harcol. A győzelmesek fogják el-
nyerni az életnek koronáját és uralkodnak
Jézussal örökön örökké.

A végső cél tehát a tökéletes élet, amit
a mi Mesterünk, Jézus, szintén sürgetett
hegyi beszédében. Máté 5:48. Ha teljes
igyekezettel nem törekszünk a tökéletes
lelkiélet elsajátítására, — szófogatla-
noknak, engedetleneknek és hűtleneknek
találtatunk általa. Ez nem pusztán aján-
lat inkább követelés. Csak akkor neveze-
hetjük magunkat szabad emberekknek, ha
tudunk uralkodni természetünknek min-
den indulatán.

Az embert csupán a nyelve is kirekeszt-
heti a Mennysországból. Kicsiny rész a mi
testünkben, de az, ha a gyehenna tűzé-
től felgerjesztetik, nem csupán saját éle-
tünket lobbantja lángra, hanem vele e-
gyütt az egész világot is, ha megvadult
ló módjára, elragad minket.

Nem lehet senkinek felelőtlenül, össze-
visszaságban beszélni anélkül, hogy azért
ama nagy Biró előtt, egykor számot ne
kellene adnia. Itt mondhat az ember egy-
másnak a háta mögött, bármilyen gyalázó
beszédet, de amit egymásnak fülbesugva
mondunk, azt majd a házak tetejéről hall-
juk hirdetni. Ezért . . . vigyázzunk a nyelv-
vünkre! Háromszor gondolkozzunk, amíg
egyszer beszélünk.

P. G.

JÖN A KIRÁLY ...

(Jel. 1:7.)

1951 OKTÓBER 12-ÉN, a kanadai Torontó városába vezetett utam. — Rev. Kinda Sándor testvérrel, aki mint az A.M.B.SZ. titkára, hivatalosan jött velem. Torontóba érkezve, már a külvárosban is észre lehetett venni, hogy valamire előkészületek vannak. A központhoz közeledve, a kirakatokban hatalmas képek diszelegtek, melyeken Elizabeth, a trón örököse és férje, Philip herceg arcképei diszelegtek, több helyen ezzel a felirattal: "WELCOME." Másik helyen a fenségek arcképe, a gyermekekkel volt látható. Zászlók ezreit lengette a hideg északi szél, amelyek a hatalmas épületek ablakaiban voltak kitűzve. A városházának a homlokzata s bejárata, gyönyörűen volt feldiszitve. A bejárat baloldalán hatalmas zongora volt elhelyezve, amelyen talán Canada legjobb zeneművésze játszott népdalokat, amiket nemegyszer a nép éneke is kísért.

A jobboldalon két gyönyörű szék várta a fenséges párt. Velük szemben egy takaros szószék állott, rajta egy aranszegélyű emlékkönyv és író toll. A lépcsőzet vastag szőnyeggel volt letakarva, egész az ucca szegélykövétől. Hat óra 15 percre volt az érkezés ideje bemondvá, de a nép már déli 12 órakor megkezdte a gyülekezést. Öt óra tájban, már több, mint 100,000 személy tolongott a városháza körül és a közeli uccákban. Katonák, rendőrök, tengerészek és tüzoltók álltak sorfalat, kart-karba öltve. Minden erejük megfeszítésével tudták csak visszatartani a népet az egész ucca elárasztásától. A tolongásban sokan összeestek, akiket aztán a kirendelt szanitészek, — hordágyon kihordtak a sokaság közül. Pár perc telt el a bemondott érkezési idő után, amikor néhány motorkerékpáros, alig 19-mérföldes sebességgel megérkezett a városháza elé. Utánuk, csukott gépkocsiban, — megjött a hercegi pár.

A nép lelkes ujjongással, tapsviharral fogadta őket, akik — miután a városházán körülhajtattak, fogadván a nép hódolatát, — a kocsiból kiszállva, az őket megillető helyre

mentek. Elizabeth hercegnő a mikrofonhoz lépett s megköszönte a nép hódolatát. Majd az üdvözlések fogadása után, — mindketten beirták nevüket az emlékkönyvbe, amelybe ki tudja, — hány uralkodó irta már be a nevét.

Alig párperces látogatást tettek a földszített épületben, aztán ismét kocsiba ültek és elmentek. Később megtudtam, hogy vacsorázni mentek és hogy **MAGYAR PINCÉR** szolgált ki őket.

Óriási tolongás között vártunk órákon át, mert "Jön a király!" akit látni akartunk és láttunk is.

Amíg itt várakoztunk, — a KIRÁLYOK KIRÁLYÁNAK jövetelére gondoltam sokszor, — aki "ELJÖN FELHŐKKEL ÉS MINDEN SZEM MEGLÁTJA ÖT, MÉG AKIK ÁTAL SZEGEZTEK IS."

Az előkészületek, jövetelére, megtörténtek úgy, mint Ő azt megmondotta: Éhség a földön; nemzet nemzet ellen; óérette való üldözös; sőt a szeretet elhidegülése is, vagy talán még a megdermedése is. Annak a jó testvérnek a jövendölései is beteljesülés alatt vannak, aki az alábbi 18 pontban jellemezte az utolsó idők embereit:

"Magukat szeretők, pénzsóvárgók, kevélyek, kérkedők, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, rágalma-zók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. — Tim. II. 3:2-4.

És ezen jellemvonások dacára, — a "kegyességnek látszata megvan." A fügefafa zöld, de nem talál rajta gyümölcsöt a Király, aki jön Magas, felemelt királyi székben ülve jön és előtte is emlékkönyv lesz, mindenki nevével és cselekedetével teleírva.

Ebből ítéltetnek meg mind, akik elébe gyűjtetnek. Az ellenük felhozott vádak nem cáfolhatják meg, mert a bűnök az elkövetett sorrend szerint lesznek felolvasva. De milyen jó tudni azt, hogy egy másik könyv is fog megnyittatni, az "ÉLETNEK KÖNYVE," amelyben nem cselekedetek, hanem csak nevek lesznek írva és jaj annak, akinek neve abban

nem található meg. Azon lesz hatalma, — a második halálnak.

De miért várat magára soká? Miért enged időt a rossz jellemvonások kifejlődésére? Miért késik oly soká, hogy a szüzek álomba szenderüljenek? Ő tudja, mikor kell érkeznie. Ő időt akar engedni az álomból való felserkenésre és a megjobbulásra. Akikről fentebb említést tettem, hogy összeestek, amíg a fenséges párt várták, soványak, betegek vagy elhizottak voltak. Nem tudtak kitartani. Gyógyítani őket nem lehet, mert az orvosságot nem veszik be. A kövéreket lehuzza a föld; a földi gazdagság leláncolja őket. "Ahol van a kincsetek, ott van a ti szívetek is." Ezek összeesnek és a várakozó sokaság közül a Sátán szanitészei hordják ki őket. Persze, ők aztán nem magukban keresik a rosszszullétük okát, hanem a várakozó sokaságot vádolják vele.

De, midőn a Király megérkezik, — nem azt kérdezi, hogy kik vannak jelen és hogy akik nincsenek ott, miért nincsenek? Hanem: akik jövetelét készen, vigyázva, kitartó hűséggel várják, azokat beviszi az "ünnepi terembe és bezárul utánuk az ajtó."

Vigyázatok, mert nem tudjátok sem a napját, sem az óráját a Király érkezésének. "Ketten lesznek a mezőn, az egyik elvitetik, a másik elhagyatják. Ketten örölnék a malomban, az egyik elvitetik, a másik elhagyatják. Ketten lesznek egy ágyban, az egyik elvitetik, a másik elhagyatják."

Mennyire világot átölelők Krisztusnak ezek a velőig ható szavai. A világ egyik részén nappal lesz és a mezőn dolgoznak, amikor ő jön; a másik részén hajnalodik s két aszszony a kézimalmot hajtja, hogy az aznapra való szükséges lisztet megőrölje; a harmadik helyen éjszaka lesz és alszanak az ágyban. De "Éjfélkor kiáltás lesz. Sion! a te Királyod jön!"

Boldogok azok, akik kitartó hűséggel várják a minden idők Királyát. Akinek hatalma megdönthetetlen. Akinek országán a Pokol hatalma sem vehet diadalmat. Akihez szüntelen imádkoznak hívei és kéri:

"JÖVEL HAMAR, URUNK JÉZUS!"

Lelkünk téged óhajt. Nálad nélkül nem tudunk élni. Jöjj és legyél nekünk az, aki voltál a katakombai keresztyéneknek és mártiraidnak. A szívünk fáj és vérzik látva azt, hogy Judások ma is elárulnak. Simonok megtagadnak. A nép ma is kigunyol, arculver, leköpdös és megfeszít tégedet. A világot csak Te tudod megváltoztatni. Hűséges gyermekeid tesszik azt, amire megbíztad őket. De a harcuk heves, mert az ellenség erős.

Te kiapadhatatlan erőforrás, erősítsd meg a harcosaidat. Segítsd győzelemre őket. Hadd öntsenek bátorságot félelmes szívü tanítványaidba, hogy tied várjanak tégedet kedves énekléssel:

Ur szolgálai örvendjete, Megigazultak zengjete,
És te, pálmaviselt nép. Vértanuk felékesítve,
Égi kar jertek elébe, Zengjete dicséneket!

MOLNÁR Antal, Canada

ISTEN sokszor mondta szolgálainak: "IRD MEG, AMIKET LÁTTÁL ÉS HALLOTTÁL.." Elképzeled, szíves olvasónk, hogy mennyivel szegényebb volnál, ha ma senki sem írná meg azokat, amiket látunk és hallunk?!

ADJ HÁLÁT Istennek, hogy még olvashatsz hívői irodalmat. Van ország, ahol "papirhiány miatt" (!?) nem jelenhetnek meg a keresztyén szellemű lapok.

Uj énekeskönyv

Testvéreink közül sokan kívánnak halni vagy valamit tudni az új énekeskönyv helyzetéről. Határozottan még nem tudom megmondani még most sem, hogy mikor veszi kezdetét a könyvnek szétküldése, azonban azt tudom, hogy akik beküldik darabjáért a két dollárt, azok előnyben részesülnek. A szétküldésnél úgy megy ki a csomag, amint fizetve lett érte. Legelső lesz YOUNGSTOWN, OHIO, mert ez a gyülekezet volt az, amely \$232.00-t fizetett be legelőször a könyvért.

Most már a könyv anyaga majdnem teljesen a nyomdász kezében van, ki határozott ígéretet nem tett a munka szállításának idejére, de hisszük, hogy nemsokára az új Angol-Magyar énekeskönyvből dicsérhetjük Urunkat.

A pénzt megrendelésekkel együtt, Szövetségünk pénztárosához küldjék be erre a címre: REV. GABRIEL PETRE, 3508 CHATHAM AVE., CLEVELAND 13., O.

YOUNG PEOPLE'S DEPARTMENT

Thanksgiving for Progress

THE FIRST Thanksgiving, celebrated by Pilgrims in 1621, was as much an expression of gratitude to God for freedom from oppression as it was for a good harvest.

Americans ever since have kept a steady eye on freedom. On Thanksgiving Day we recall some of the advances made in its name which, if they do not tell the whole American story, indicate at least the direction in which we are going.

Dr. Gunnar Myrdal, the Swedish statesman and social scientist who has made an exhaustive study of the status of the Negro in America, can now declare that "Negroes are constantly gaining" in their pursuit of liberty, that "they have not only the law, but the national creed on their side." We are thankful for that.

The Cincinnati Post recently assigned three of its ace reporters to the job of getting the facts on how democracy is working in Cincinnati. It was a candid report. It listed the bad with the good. And there was a lot of good. In summary, the report stated, "In Cincinnati — blend of old and new, buffer between north and south — the equality of men is not yet established, but the symptoms of its coming are here. For every item of shame, there is another of pride." We are not standing still. We are not going backward. Our direction is forward. We are thankful for that.

Recently the Southern Baptist Convention reaffirmed its 1947 Charter of Principles regarding race Relations. "We believe in the Lordship of Christ," the Charter stated. "In order to act in His name in social relations we must love our neighbors, including our Negro neighbors, as ourselves." Getting down to cases, the Charter affirmed, "We shall continually strive as individuals to conquer all prejudice and eliminate from our speech terms of contempt and from our conduct actions of ill-will. We shall teach our children

that prejudice is unchristian and that good-will and helpful deeds are the duty of every Christian toward all men of all races."

Christian opinion is very important. It is essential to the forward march of democracy. And Christian opinion is on the side of justice and the recognition of equal rights for all. We are thankful for that.

Americans of Japanese descent, who have known the bitterness of racial discrimination, are winning their battle against it. The Japanese American Citizens League heard reports at its September Convention that Nisei and their parents had "regained the high regard" of their fellow Americans. We can be thankful for that.

In Pittsburgh where a Jewish house of worship was desecrated by vandals, denounced the whole sordid business as a "cold-blooded, malicious insult to a devout congregation." He said that "the vandals who did the shocking thing were striking a blow not at one Jewish temple, but at decency and American religious freedom."

"Those stones might just as well have crashed through the windows of any little chapel or the massive windows of St. Paul's Cathedral, or Trinity Cathedral, for that matter." Christian activity on many fronts against anti-Semitism is stirring example of the solidarity of the American people in the defense of freedom. And for that we are grateful.

There is much to be thankful for. There remains much to be done. Certain it is that, encouraged by the victories for freedom already achieved, we shall march forward — one American people, one united nation.

W. C. K.

— Tudod, drágám, — mondja a férj a feleségének, — ha ismét meg kellene nő-sülnöm, kit vennék feleségül?

— Kit?

— Téged!

Oh aligha, — mondja az asszony, — mert én nem mennék hozzád feleségül.

AZ IROTT BETÜT a posta oda is elviszi, ahová a szó nem jut el. TAMOGASD A KERESZTYÉN IRODALMAT!

The Death of the President of the Hungarian Baptist Union

DR. EMERY SOMOGYI, aged 56, the President of the Hungarian Baptist Union, died after a long illness, on September 14th, 1951. He was pastor of the central Budapest-Nap street congregation for 24 years, and since 1940, President of the Hungarian Baptist Union. He was one of the founders and co-presidents of the Federation of Free Churches, an organization of smaller Protestant denominations.

Originally, the late Dr. Somogyi, wanted to be a monk, but while he was studying in a Roman Catholic seminary, he became disgusted with the way of monastic life. He rendered active military service during the First World War, and was appointed police chief of the town of Gyula, in Eastern Hungary.

He experienced conversion in prison, while he listened to the confessions of one of his fellow-prisoners, who gave witness of the power of Jesus Christ. He began his career as a preacher in the same town of Gyula, where, for a time, he was the chief of the police, in 1922.

He became a prolific church journalist, and edited, in succession, first the "Kürt" — The Bugle,—a church youth paper, the "Békehirnök" — Peace Messenger — and lately the "Lelkiélet" — Spiritual Life, — the national church paper of the Hungarian Baptists.

His book, "Religious Liberty and the Baptists" was the literary expression of the courageous fight with which he struggled for the religious liberty in his Country.

In the name of the Reformed and Lutheran Churches, Bishop Albert Bereczky spoke at the burial service. He said final farewell to Emery Somogyi, who fought so faithfully and with such unswerving courage for the good cause of human rights and religious liberty.

AMIKOR egy embert megnyerünk Krisztusnak,— egy lelket mentünk meg; de, amikor egy ifjut nyerünk meg, akkor nemcsak egy lelket, de egy életet is megmentünk.

ARTICLES NEEDED for Gospel Messenger!

There is a need for material to promote more and better reading in the American Section of our Gospel Messenger. This can not be achieved by one man's efforts.

Consensus of opinion among our readers is that there be printed short and original articles for this section of the Gospel Messenger be sent to the President, whose responsibility it will be to forward them for printing.

Anyone desirous of writing may do so, insofar as he or she feels the article will be of interest and will contribute morally and/or spiritually to the readers.

Please report names and locations of our Youth who are in the armed services, colleges, and seminaries, so that we may remember them in prayer and other ways.

IT WAS the little girls first day in the school.

"What is your father's name?" — asked the teacher.

"Daddy," — replied the little girl.

"Yes, I know, but what does your mother call him?"

"She doesn't call him anything. She likes him."

STUDENT: "Sorry I'm late, professor. I'll be bright and early tomorrow."

PROFESSOR: "Don't promise too much. Just be here early."

TAPINTAT

AMINT BEFEJEZTÉK a kollektálást egy baptista templom építési céljaira, egy a kollektorok közül, elment egy református emberhez — megköszönni a jószívűségét, hogy oly szép summa összeget adott a templom építésére. A köszönő és dícsérő szavakra a válasz ez volt:

— Én nem vagyok református, hanem zsidó.

A baptista kollektor köhintett egyet és nagy alázatossággal így szólott:

— Tudom én azt, uram, de nem akartam megsérteni.

INNEN-ONNAN

KINÁBÓL az összes misszionáriusokat visszahívták, vagy kiutasították. Csupán egy Miss Pearl Johnson nevű van még ott, akinek a megszabadulásáért buzgón imádkozik a Déli Baptista Szövetség népe. A kiutasított misszionáriusokat Kína szomszédságában helyezték el, főként a kínaiak között: Formosa, Hong Kong, Macao, Siam, Malaya, Fülöp szigetek, Kórea, Japán, Hawaii és Nigériában. Ezek száma 59 és az ősz folyamán indul vissza 27 ugyancsak az említett országokba.

Miss Ruth E. Hayes missziói ápolónő megerősítette a hirt, amikor mint szemtanú jelentést tett a Missziói társulatnak, hogy Dr. Wallace, orvos-misszionáriust a kommuniszták brutálisan megkínzották és halálra verték.

BOLIVIÁBAN a bányászok átlagos életkora 35 év. Hatvan százalék tüdővész és mintegy ötven százalék szenved közülük nemi bajban. A Déli Baptista Szövetsége, valamint a kanadai baptisták, nagyarányú evangélizációs munkát kezdtek közöttük, hogy segítsenek a bűnbemértett lelkeken.

ST. LOUISBAN ötven nemzet képviselőjének részvételével nyitották meg vasárnap azt a kongresszust, amelynek tárgya a hatvan éves és ennél öregebb embereknek a társadalomban való elhelyezkedése. A kongresszust az emberi életkor meghosszabbodása tette időszerűvé. A gyűlésen az idősebb emberek egészségügyi és gazdasági problémáit beszélték meg.

A SYRACUSEI egyetem bejelentette, hogy a penicillin új fajtáját fedezték fel, amelynek segítségével a penicillin használata után bizonyos esetekben jelentkező kellemetlen következmények kiküszöbölhetők.

MEGVÁLTOZOTT

A NAGYPAPÁNAK nagy bajusza volt és jókora szakállja is volt. A kis Mici szeretett játszani a nagypapa szakállával; Sokszor huzogatta és nagyokat nevetett hozzá. Egy napon azonban a nagypapa levágatta a bajuszát és szakállát is.

Este jön haza a nagypapa és vacsoránál, mint rendesen, a kis Mancsi mellé ül le. Mici nézi, nézi csodálkozva és egyszerre így szól hozzá:

— Nagypapa, kinek a feje van rajtad?

PARTOLJA HÍRDETŐINKET!

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

A SHAKER TÉRI GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL.

EVANGELIZÁCIÓ. A szép, verőfényes őszi napokban, magyarnyelvű evangélizációra hívta meg gyülekezetünk a helyben lakó magyar testvéreinket. Rev. MOLNÁR Antal prédikátor testvérünk tartott mélyszántású evangélizációt, október 24-től 30-ig.

A megjelent vendégeink sokaságából — azt tapasztaltuk, hogy ez a fáradtságunk nem veszett kárba. Egyben arra is rámutathatunk, hogy Szövetségünk a dél-amerikai missziós mezőre, alkalmas igehirdetőt talált Rev. Molnár személyében.

Az evangélizáció minden estéje, úgy szólván lélekbe markolt és rámutatott állapotunkra, melyből egyedüli kivezető út: az Ur Jézus Krisztus. Félreértés nélkül bűnbánatra, őszinte megtérésre, magunkba való szállásra kell jutnunk, hogy Krisztushoz jöhessünk, aki a továbbiakban vezérlő Pásztorunk lesz. Továbbá: szükséges a mindennapos Vele való szövetség megújítása.

Molnár testvérünk sok örömet és szeretetet hagyott kedves övéivel köztünk, kik valóban követésre méltóan, példaadásal mutatták meg, hogyan kell "házunk népével" az Urat követni.

Mi tudjuk, hogy miként hatottak szavai és a sok-sok könny igazolta Molnár testvérünk igazi küldetését, — melyek bűnbánattal, a megrendült lelkekből hullottak.

Áldja meg az Isten gazdagon Rev. Molnár testvért és családjának minden egyes tagját és érezzék sorsuk formátlan kövekkel kirakott utjaikon, hogy kívánságuk szerint mögöttük vagyunk, mint imádkozó gyülekezet. Legyenek áldott eszközök Isten kezében és embertársaink, felebarátaink lelki épülésére.

ELKÖLTÖZÉS. Hullanak az őszi levelek. Gazdag gyümölcsöt hozó nyár után, eljönnek az elmulás napjai. Innen is, onnan is kidőlnek a régi buzaszálak. Most Viola Lajosné, sz. Végh Róza kedves nővérünk elköltözését jelentjük. Testvérnőnk Bihardiószegen, 1889. december 19-én született. Gazdag segítségben tevékenykedő szive október 19-én, hajnali 2 órakor szűnt meg dobogni. Temetése szépszámu, végsőtisztelet adó közönség előtt zajlott le. Ravatalánál Rev. Bretz prédikátor testvérünk hirdette az igét; orgonán pedig ifj. Baranyi testvérnőnk játszott.

Testvérnőnk 43 évig volt hitvese Viola testvérünknek és 30 esztendeig, mint elsősegélyt nyújtó ápolónő dolgozott az egyik helybeli üzemből, honnan 16 vezető-ségi személy, mint kiküldött jött el erre a végtisztességre. Csodálatos munkát végzett ő, gyógyított és sebeket kötözött és amikor vérre volt szüksége, oly sokan jöttek segítségre és adták vérüket ennek a

mindvégig megmaradt baptista hívő aszszonynak.

Isten adjon vigasztalást az ittmaradó férjének és higgye el, hogy hitvese valóban az örök hazába költözött.

UGYANCSAK október 7-én költözött el Törek Róza testvérnőnk, kinek temetése 10-én volt. Temetésén a gyászistentiszteletet a gyülekezet lelkipásztora tartotta, míg orgonán — Oszlánszky testvérnőnk játszott gyászzenekeket.

Törek testvérnőnk régen, ebben a gyülekezetben tanulta Istennek csodálatos kijelentéseit, a vasárnapi iskoláinkban. Élete folyamán máshová került és mielőtt szemét örök álmra csukta volna le, az volt a kívánsága, hogy innen is temessék.

Gazdag az Urnak vetése és ebben az az áldás, hogy meghozza a maga termő gyümölcsét. Az eltávozottak életéből látjuk, hogy érdemes Isten közelségében egy életet leélni, mert a hívő keresztyének erről úgy életükben, mint halálukban, bizonyosságot tesznek..

L. Némethy

RALPH F. PROFANT TEMETÉSE

Október 12-én óriási részvétellel kísértük ki a clevelandi magyar testvériségnek egyik legjobb barátját, RALPH F. PROFANT testvért, a west sidei Bodnár Lajos temetkezési kápolnájából, a Riverside Cemetery-be. A temetést az ország-szerte ismert Dr. Herold C. Phillips és a segédje, Dr. Francis C. Wheaton, angol prédikátorok végezték, akik a First Baptist Church pásztorai, miután elhunyt tv.ünk tagja volt ennek a gyülekezetnek. Jelen voltak Bretz Emil és Petre Gábor prédikátor tv.-ek is.

Profant tv. halála nagyon hirtelen jött. Itt-ott jelentkezett kisebbmértvű szívroham nála, de sem ő, sem neje, valamint nevelt leánya sem gondolt komolyan arra, hogy a hű férj és jó apa olyan gyorsan és fiatalon, — 54 éves korában, — becsút vesz az élettől.

Felesége, született Gacsai Ilonka és leányuk gyászolják. Imánk értük az, hogy a jóságos Isten adjon nekik sok lelkierőt a mennyből és isteni vigaszt.

Egy jelenvolt.

FIZESSEN ELŐ LAPUNKRA!

**SZILÁRD, MEGBIZHATÓ
demokratikus betegsegélyző és
életbiztosító társulat, amelyhez
mindenki bizalommal fordulhat**

RÁKÓCZI SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Avenue
BRIDGEPORT, CONN.

EGY GYÜLEKEZETNEK a diakónusa, közvetlenül a prédikáció után, feláll és meghatottan mondja:

— Ma este, testvéreim, egy igen szép és tanulságos prédikációt hallottunk a pokolról. Ajánlom, hogy mindannyian szívből énekeljük el záradékal, de vidáman és lelkesen ezt az éneket: "Felszólíttatnak a nevek, ott leszek."

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. PETRE GÁBOR
3508 Chatham Ave.
Cleveland 13, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI

pénztárnok:

REV. FRANK VÉR
818 N. Broadway Ave.
Dayton, Ohio
Phone: MELrose 2061
Res. Phone: ADam 1019

IRODALMI ÜGYKEZELŐ ÉS

pénztárnok:

Rev. JOHN PETRUSAN
257 Alpine St.
PEPTH AMBOY, N. J.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen ZIH
Franklin Rd., Colonial
Gardens
New Brunswick, N. J.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

FRAZON & YELENIK

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALATA

519 Ontario St.—Buffalo, N. Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mngr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
RIV: 1022

Impozáns temetések. Mérsékelt árak!